

בסוד העולם העליון, עם אותם התקונים של הראש. הגוף הוא בסוד של גוף, שהדרגות עומדות באיברים ידועים תחת הראש הזה. הירכים והרגלים, הפל בדרגות שלמטה, פראוי לו להיות כמו שלמעלה. כל הדמיות העליונות והתחתונות, את כלם חקק הקדוש ברוך הוא באדם, שיהיה הוא שלם בכל.

בא וראה, מה מצעדי גבר פוננו, כשהקדוש ברוך הוא מרצה מהאדם, כל צעדיו וכל דרכיו הם מתקנים לפניו, והוא מתקן אותם כל אחד ואחד פראוי. ודרכו יחפץ, אפלו בדברי העולם.

עוד, מה מצעדי גבר פוננו - אם אדם ישים דעתו ורצונו ולבו למלך הקדוש, ללכת אחר דרכיו שהוא עושה, הקדוש ברוך הוא מרצה בו, פאלו הוא שלו ממש. בשעה שיצאו האותיות מתוך הסוד העליון, כמו שנתבאר, והתגלמו והצטרפו בדמות של אדם, אחר כך יצאו הנקודות, ונשב בהן רוח חיים, והתקיימו האותיות, כאדם שעומד על רגליו בקיום של הרוח.

אחר שהנקודות התקיימו על האותיות ונתנו בהן נפש, הצטרף להיות בודעת ובהשכל, ולנסע במסעותיו, ולתת מזון ותקף לאחר. וזהו בצלמנו פדמותנו. כמו שבארנו, בצלמנו - זה סוד העולם העליון. פדמותנו - זה סוד העולם התחתון.

דבר אחר, בצלמנו - אלו התנועות של הטעמים, שהם תקון ושלמות, בודעת ובהשכל, לדעת ידיעה להסתפל למעלה, כמו שהוא נסתר ולא התגלה. כמו מלך שהוא חכם בהשכל

ברזא דעלמא עילאה, באינון תיקונין דרישא. גופא איהו ברזא דגופא, דקיימין דרגין בשייפין ידיען תחות האי רישא. ירכין ורגלין, פולא בדרגין דלתתא, פדקא חזי ליה למיהוי פגוונא דלעילא. פל דיוקנין עילאין ותתאין, פולהו חקיק קודשא בריך הוא באדם, למיהוי איהו שלים פכולא.

תא חזי, מה מצעדי גבר פוננו, פד קודשא בריך הוא אתרעי ביה פבר נש, פל צעדוי וכל אורחוי אינהו מתתקנן קמיה, ואיהו מתקן להו פל חד וחד פדקא יאות. ודרפו יחפץ, אפילו במילי דעלמא.

תו. מה מצעדי גבר פוננו, אי בר נש ישוי דעתיה ורעותיה ולביה לגבי מלכא קדישא, למיהו פתר אורחיה דאיהו עביר. קודשא בריך הוא אתרעי ביה, פאלו הוא דיליה ממש.

בשעתא דנפקו אתון מגו רזא עילאה, פמא דאתמר, ואתגלימו, ואצטיירו בדיוקנא דאדם. לבתר נפקו נקודי, ואנשיב בהו רוחא דחיי, ואתקיימו אתון, פבר נש דקאים על רגלוי בקיומא דרוחא.

לבתר דנקודי אתקיימו על אתון, ויהבו בהו נפשא, אצטריך למיהוי בדעתא וסוכלתנו, ולנטלא במטלנוי, ולמיהב מזונא ותוקפא לאחרא. ודא איהו בצלמנו פדמותנו. פמא דאוקימנא, בצלמנו דא רזא דעלמא עילאה. פדמותנו דא רזא דעלמא תתאה.

דבר אחר, בצלמנו: אלין תנויעי דטעמי, דאינון תיקונא ושליומו, בדעתא וסוכלתנו, למנדע ידיעה לאסתפל ללעילא, פמה דאיהו סתים ולא אתגלייא.

במלכא דאיהו חכים בסוכלתנו בחכמתא, ולא נטיל לסטרא דא או